

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 367/2022-33

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátskou kanceláriou iTRUST Legal, s. r. o., Trnavská cesta 50a, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 54Ek/339/2019 z 11. decembra 2019 a uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 54Ek/339/2019 z 27. októbra 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkové východiská

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. decembra 2020 a doplnenou 30. decembra 2020 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tiež navrhuje zrušiť namietané uznesenia, vec vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podanom na okresnom súde 24. februára 2019 domáhal od sťažovateľky vymoženia sumy 94 987,22 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol zoznam pohľadávok zostavený Okresným súdom Prešov č. k. 2R/4/2014 zo 17. decembra 2014. Časť istiny vo výške 57 487,22 eur boli pohľadávky uplatnené oprávneným v reštrukturalizačnom konaní sťažovateľky a časť istiny vo výške 37 500 eur boli pohľadávky nadobudnuté oprávneným ako postupníkom od právneho predchodcu (postupcu) na základe zmluvy o postúpení pohľadávok.

3. Okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. k. 54Ek/339/2019 z 18. marca 2019. Súdný exekútor 13. júna 2019 doručil okresnému súdu návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie.

Tá argumentovala tým, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Vyšší súdny úradník okresného súdu (ďalej len „VSÚ“) namietaným uznesením zamietol návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie s odôvodnením, že nepredložila relevantný dôkaz, na základe ktorého by mala byť exekúcia zastavená. Sudca okresného súdu sa stotožnil s odôvodnením namietaného uznesenia VSÚ a sťažnosť sťažovateľky zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Podľa názoru sťažovateľky sú namietané uznesenia arbitrárne, pretože okresný súd sa nedostatočne vysporiadal s jej argumentáciou. Namietala nesprávne právne posúdenie započítania jej pohľadávky a platnosť nadobudnutia nároku oprávneným na základe zmlúv o postúpení pohľadávok a tým aj aktívnu legitimáciu oprávneného. Namietané uznesenia spolu s ich odôvodnením sú podľa nej nezákonné, nerešpektujúce ňou označené práva a sú založené na nesprávnej aplikácii § 61e Exekučného poriadku. Vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie jej nebolo doručené, čím bol porušený princíp kontradiktórnosti.

5. Sťažovateľka ďalej uviedla, že už v návrhu na zastavenie exekúcie spochybnila výzvy právneho predchodcu oprávneného z 9. januára 2018 a 22. januára 2018 a namietala ich doručenie. Podľa nej jej boli v skutočnosti adresované iné listiny ako tie, ktoré boli priložené k návrhu na vykonanie exekúcie. Zdôraznila, že ak jej neboli doručené výzvy na splnenie plánu, nemohlo dôjsť k neúčinnosti plánu vo vzťahu k oprávnenému a jeho pohľadávke, a teda ani k vzniku exekučného titulu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému uzneseniu VSÚ okresného súdu:

6. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka proti namietanému uzneseniu VSÚ podala sťažnosť, o ktorej rozhodol sudca okresného súdu namietaným uznesením. Ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity, ktorý vo vzťahu k preskúmanému uzneseniu VSÚ opodstatňuje uprednostnenie právomoci sudcu okresného súdu [čl. 127 ods. 1 ústavy a § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoÚS“)]. Uvedená skutočnosť vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum namietaného porušenia uvedených práv sťažovateľky uznesením VSÚ, preto ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoÚS ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

III.2. K namietanému uzneseniu sudcu okresného súdu:

7. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne

z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 348/2019).

8. Ústavný súd sa oboznámil s obsahom odôvodnenia namietaného uznesenia sudcu okresného súdu v spojení s odôvodnením namietaného uznesenia VSÚ (právny názor zakotvený v ustálenej judikatúre ústavného súdu zahŕňa požiadavku komplexného posudzovania rozhodnutí všeobecných súdov, ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania (IV. ÚS 350/09, II. ÚS 112/2020, III. ÚS 347/2021).

III.2.1. K námietke sťažovateľky o podpísaní výzvy na splnenie záväzkov vyplývajúcich z reštrukturalizačného plánu zamestnancom právneho predchodcu oprávneného, nie štatutárnym orgánom a k námietke o jej nedoručení sťažovateľke:

9. VSÚ v namietanom uznesení k námietke sťažovateľky o podpísaní výzvy zamestnancom právneho predchodcu oprávneného uviedol, že oprávnený doložil poverenie, ktorým konateľ právneho predchodcu poveril zamestnanca na podpisovanie všetkých právnych úkonov súvisiacich s pohľadávkami a záväzkami spoločnosti, podpisovanie vzájomných a jednostranných zápočtov, výzvy na úhradu splatných pohľadávok, splátkové kalendáre a podobne. Na základe doloženého poverenia považoval súd za preukázané, že výzva na splnenie záväzkov z reštrukturalizačného plánu je platným právnym úkonom a ide o právny úkon právneho predchodcu oprávneného. K námietke o nedoručení výzvy sťažovateľke uviedol, že podľa predložených podacích lístkov výzva na splnenie záväzkov z reštrukturalizačného plánu bola zo strany oprávneného zaslaná sťažovateľke, a v prípade, že si sťažovateľka výzvu neprevzala, sa uplatnila fikcia doručenia.

10. Ústavný súd poznamenáva, že podľa § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Námietka sťažovateľky nezohľadňuje, že zamestnanec (účtovníčka) postupcu konal na základe náležitého poverenia. Rovnako v prípade námietky o nedoručení výzvy ústavný súd nepovažuje záver okresného súdu, že oprávnený, ako aj jeho právny predchodca (postupca) sťažovateľke odoslali výzvy na splnenie záväzkov vyplývajúcich z reštrukturalizačného plánu, pričom sťažovateľka si tieto výzvy neprevzala, za ústavne problematicky. Bolo dôležité dodanie doručovanej zásielky do dispozičnej sféry adresáta, a to sa zo strany veriteľa naplnilo.

III.2.2. K námietke o nezohľadnení návrhu na započítanie pohľadávok jednostranným právnym úkonom zo strany sťažovateľky:

11. Z uznesenia VSÚ vyplýva, že sťažovateľka si v rámci návrhu na zastavenie exekúcie započítala svoje splatné pohľadávky aj voči nesplattým pohľadávkam oprávneného, pričom tvrdí, že započítaním týchto pohľadávok nárok oprávneného zanikol. VSÚ v namietanom uznesení uviedol, že námietku jednostranného započítania môže sťažovateľka uplatniť v návrhu na zastavenie exekúcie len vtedy, ak sa započítava judikovaná pohľadávka (osvedčená exekučným titulom). V danom prípade sťažovateľka sledovala započítanie nejudikovanej pohľadávky. Sťažovateľka nepredložila exekučný titul, na podklade ktorého by mohla viesť voči oprávnenému alebo jeho

právnemu predchodcovi exekúciu. Uplatnenie započítacej námietky samo osebe môže byť dostačujúce, ak pohľadávka na započítanie bola právoplatne prisúdená (judikovaná), prípadne ak protistrana pohľadávku uznáva, resp. ju nepopiera (II. ÚS 228/09). O takýto prípad nešlo a za takýchto okolností ani v tejto časti sťažnostná argumentácia sťažovateľky ústavnoprávne neobstojí.

III.2.3. K aktívnej vecnej legitímácii oprávneného:

12. K námietke sťažovateľky, že oprávnený nemá právo od nej vymáhať sumu 67 500 eur, ústavný súd poukazuje na odôvodnenie VSÚ v namietanom uznesení, podľa ktorého v exekučnom konaní sa vymáha pohľadávka v sume 94 987,22 eur, pričom časť tejto pohľadávky v sume 57 487,22 eur bola oprávnenému priznaná exekučným titulom a časť pohľadávky v sume 37 500 eur bola na oprávneného postúpená veriteľom sťažovateľky na základe súdu predloženej dohody o postúpení pohľadávky z 21. decembra 2018. Tvrdenie sťažovateľky, že predmetná dohoda o postúpení pohľadávky nemôže zakladať nárok na oprávneného na vymáhanie pohľadávky z dôvodu, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo sťažovateľke zaslané postupníkom (oprávneným), a nie postupcom, je nedôvodné, pretože v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka môže oznámenie o postúpení pohľadávky vykonať aj postupník, pričom súd považoval za preukázané, že oprávnený (postupník) sťažovateľke 7. januára 2019 postúpenie pohľadávky oznámil (podací lístok a oznámenie pošty).

13. Ústavný súd ani v tejto časti nevidí dôvod na vyvodenie ústavnoprávneho opatrenia proti namietanému rozhodnutiu. So sťažovateľkou treba súhlasiť, že kým postupcovi stačí oznámenie postúpenia, postupník ho musí preukázať. To ma ale význam na účely možnosti dlžníka splniť dlh aj postupcovi, kým postúpenie nie je dlžníkovi účinne doložené. Oznámenie postupníka (len) o postúpení pohľadávky dlžníkovi (sťažovateľke) však nemá vplyv na platnosť tohto postúpenia (zmluvy o postúpení pohľadávky). Oprávnený ako postupník preto na základe účinného postúpenia pohľadávky bol legitimovaný na vymáhanie postúpenej pohľadávky (obdobne III. ÚS 340/2022).

III.2.4. K porušeniu princípu kontradiktórnosti:

14. Sťažovateľka namieta, že jej nebolo zo strany okresného súdu doručené vyjadrenie oprávneného k jej návrhu na zastavenie exekúcie. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že k porušeniu princípu kontradiktórnosti malo podľa tvrdení sťažovateľky dôjsť v priebehu konania pred VSÚ. Sťažovateľka sa o vyjadrení oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie mohla dozvedieť z namietaného uznesenia VSÚ (bod 5).

15. Ústavný súd konštatuje, že zmyslom a účelom princípu kontradiktórnosti je, aby strana sporu (účastník konania) mala možnosť vyvrátiť, resp. spochybníť konkrétne vyjadrenie protistrany (účastníka konania) (obdobne II. ÚS 83/2019). Sťažovateľka sa mohla oboznámiť s vyjadrením oprávneného a na toto vyjadrenie reagovať v rámci sťažnostného konania.

16. Ústavný súd po preskúmaní právnych záverov okresného súdu v namietanom uznesení, na základe ktorého došlo k zamietnutiu sťažnosti sťažovateľky proti uzneseniu VSÚ o zamietnutí jej návrhu na zastavenie exekúcie, dospel k záveru, že tieto právne závery rešpektujú účel príslušných ustanovení Exekučného poriadku. O namietanom uznesení okresného súdu ústavný súd nemôže prijať záver, že by dôvody tohto rozhodnutia neboli udržateľné, prípadne boli svojvoľné

tak, aby to odôvodňovalo ich spojitosť s možným porušením uplatnených práv sťažovateľky. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť proti v poradí druhému napadnutému rozhodnutiu okresného súdu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) ZoÚS ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2022

Peter Straka
predseda senátu